

Predmet: Ključ – Šljivari (opt. Milanko Dević)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 4/2016

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 13.11.2018.

Objavljivanje presude

Nakon većanja i glasanja, veće je donelo, a predsednica veća, sudija Zorana Trajković, objavila presudu kojom je optuženi Milanko Dević oglašen krivim zbog ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142 KZ SRJ u vezi sa članom 22 KZJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od sedam godina.

Obrazlažući donetu presudu, predsednica veća je ukratko iznela razloge kojima se veće rukovodilo prilikom odlučivanja. Tokom postupka na nesumnjiv način je utvrđeno da je optuženi, zajedno sa Bogdanom Šobotom (koji je pravosnažno osuđen za isto krivično delo pred Kantonalnim sudom u Bihaću na kaznu zatvora u trajanju od šest godina) i jednim NN pripadnikom Vojske Republike Srpske, došao u mesto Donja Sanica, zaseok Šljivari, do kuće Ismeta Šljivara. Pod pretnjom oružjem izveli su iz kuće Ismeta Šljivara i odveli ga u pravcu „Božinog mlina“, gde su ga pucnjima iz automatskog oružja ubili, a njegovo telo bacili u reku Sanicu. Ovakvo činjenično stanje utvrđeno je iz iskaza više svedoka. Svedoci Emir, Semir, Rasema i Šemsa Šljivar detaljno su opisali u svojim iskazima odvođenje Ismeta Šljivara, navodeći da su to učinili optuženi i još dva vojnika. Takođe su izjavili da se ubrzo po odvođenju Ismeta Šljivara čula pucnjava iz pravca u kojem je odveden. Svedok Husein Šljivar je takođe naveo da su vojnici odveli Ismeta Šljivara, navodeći da su, vodeći ga, prošli kraj njegove kuće. Bogdan Šobot je takođe potvrdio odvođenje Ismeta Šljivara u pravcu „Božinog mlina“. Svedok Senad Velić naveo je da mu je pokojni stric, Fahrudin Velić, ispričao da je u reci Sanici video mrtvo telo Ismeta Šljivara.

Odbranu optuženog Milanka Devića sud je ocenio kao neuverljivu i usmerenu ka izbegavanju krivične odgovornosti. Kao neuverljive ocenio je i iskaze svedoka odbrane koji su tvrdili da se optuženi u vreme kritičnog događaja nalazio na drugoj lokaciji, imajući u vidu broj svedoka koji su potvrdili da su u kritično vreme videli optuženog u zaseoku Šljivari.

Sud je na nesumnjiv način utvrdio da je oštećeni Ismet Šljivar bio civil i da ni na koji način nije učestvovao u oružanom sukobu. Takođe je utvrdio da je optuženi postupao kao saizvršilac u izvršenju krivičnog dela, jer je zajedno sa Bogdanom Šobotom i još jednim NN vojnikom došao u zaseok Šljivari sa namerom da izvrše delo. Među njima je postojala prećutna zajednička odluka da ubiju Ismeta Šljivara.

Prilikom odmeravanja kazne, sud je kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cenio činjenicu da je oštećeni odveden kada se starao o oboleloj supruzi, a kao olakšavajuće okolnosti cenio je njegovu dosadašnju neosuđivanost i da je otac troje dece.